

ERNESTO CHE GUEVARA

PROMOZIONI: MARQUE LANGRISKA

HASTA LA VICTORIA SIEMPRE

V času ko so bili pri nas aktivni v promoviranju sprememb, je bila Latinska Amerika klasični kontinent vojaške diktature, kjer je enega tirana takoj nadomestil drugi, največkrat z blagoslovom vlade ZDA, katere edini interes je bil v izkoriščanju naravnih bogastev Latinske Amerike. In tu se pojavi Che Guevara.

Che Guevara je že med odraščanjem spoznal nepravilni pritisk ZDA preko vojaških tiranov v Latinski Ameriki, in najavil osebno vojno proti njim. Ernesto Guevara de la Serna je bil rojen 14. Junija 1928 v Rosariou v Argentini od očeta Ernesta Guevare Lynch, ki je bil civilni inženir Irskega porekla in mame Celia de la Serna, ki je bila španskega porekla. Ernesto je bil najstarejši od petih otrok družine srednjega sloja z močnimi liberalnimi pogledi na svet. Že v svojem otroštvu je Ernesto dobil kronično astmo, bolezen ki ga je spremljala do njegove smrti.

Čeprav so ga njegovi sovražniki označili za hladnega in nečloveškega je bil Ernesto dober in usmiljen do tistih ljudi, ki so bili prikrajšani fundamentalnih socialnih in ekonomskih privilegijev. Bil je človek, ki je trepetal od besa, kadarkoli je videl nepravilno storjeno nad revnimi.

Leta 1952 se je El Che izpisal iz šole da bi se lahko podal na potovanje po Južni Ameriki z svojim prijateljem Albertom Granadosom, farmacevtom in biokemikom. Potovanje se je začelo na motorju in končalo z štopanjem. Obiskala sta Čile, Peru, Kolumbijo in Venezuelo. V Peruju pa je Ernesto "che" Guevara prvič prišel v stik z Južno Ameriškimi indijanci. Videl je kako indijance z perujskih planot, katerih predhodniki so bili veliki Inki, brutalno izkoriščajo tuji investitorji. Kasneje je celo jokal, ko je videl nehumano, brutalno ravnanje z gobavci v San Pablu ob reki Amazonki. Po nekaj tednih v San Pablu, se je Ernesto vrnil v Argentino, kjer je ponovno začel z študijem na medicinski fakulteti v Buenos Airesu. Njegov prijatelj Grandos je ostal v San Pablu, kot uslužbenec v bolnišnici za gobavce.

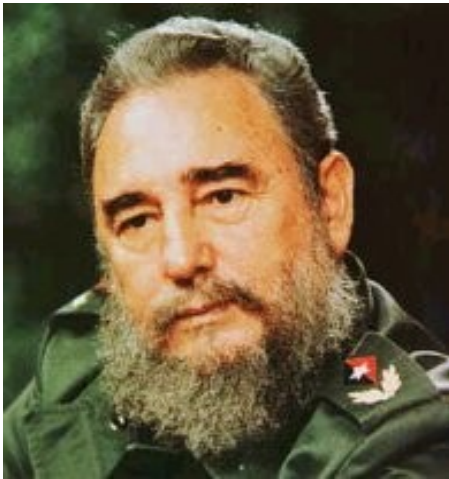
Ko je diplomiral na medicinski fakulteti se je El Che ponovno odpravil na pot, da bi obiskal prijatelja Grandosa in tudi druge države Latinske Amerike. V Ekvadorju je spoznal Ricarda Rojo, Argentinca,

ki je bil izgnan iz svoje države od diktatorja Juana Dominga Perona. Ricardo Rojo je prepričal Ernesta, da gresta v Gvatemalo, kjer se vrši prava socialna revolucija. Tam je v Guatemala City-ju z skupino študentov poskušal prepričati ljudstvo Gvatemale, da se borijo za svojega demokratično izvoljenega predsednika Jacoba Arbenza.

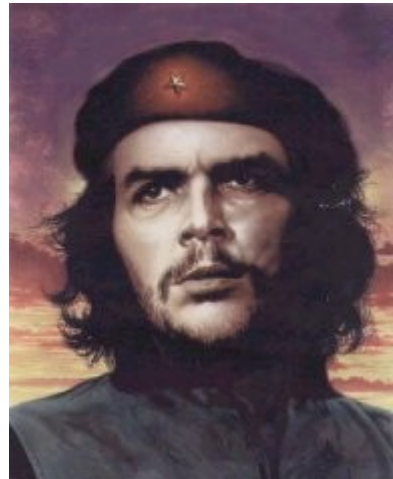
Arbenz je bil izvoljen ker je obljubil zemljo indijancem, ki so brez zemlje umirali od lakote. Zato je vzel 225.000 hektarov zemlje od Ameriškega giganta American Fruit Company, ki je monopoliziralo Gvatemalsko kmetijstvo. Poteza je bila preveč, da bi jo lahko prenesel zvezni sekretar ZDA, John Foster Dulles, obenem tudi lastnik velikega dela delnic American Fruit Company. Zato je marca 1954, Dulles obtožil Arbenzovo vlado, da je komunistična in uspel organizirati invazijo vojske plačancev v sosednjem Hondurasu. Che Guevara je spoznal nujnost zemljiške reforme in podprl akcije Jacobo Arbenza proti American Fruit Company in poskušal organizirati bojno enoto, ki bi se uprla ameriški invaziji CIA in njenih plačancev. Kljub vsemu so njegovi napor propadli. Ljudje in vojska Gvatemale katerih poveljniki so se prodali CIA, se niso hoteli boriti. Tako je Arbenzova vlada padla pod pritiskom invazije ZDA. Za El Che-ja je bil to osebni poraz, ki ga je skorajda stal glave. Sreči je dobil politični azil na ambasadi argentinske vlade v Guatemala City-ju. Kasneje je bil sklenjen dogovor, da lahko potuje v Mexico City. Ko je bil enkrat tam se je poročil z Hildo Gadea Acosta, dekletom, ki ga je prvič spoznal v Gvatemali, kjer je delala za Arbenzovo vlado. Rodila se jima je hčerka in vse je teklo lepo, dokler ni Ernesto spoznal Raula Castra, Fidelovega brata.

Na Kubi je v tem času vladal diktator Batista spet z podporo vlade ZDA, ki je imela podobno kot drugod po Južni Ameriki, tudi na Kubi svoje gospodarske interese. Tako so Kubo spremenili v eno samo plantažo sladkornega trsa za potrebe ZDA, kjer so Kubanci delali za minimalne plače od jutra do večera, veliki kapitalistični giganti v ZDA pa so spravljali v žepe ogromne dobičke pridobljene z žulji delavcev. Ljudje so bili naveličani tega na vseh koncih Kube so se pojavljali

nemiri in ljudje so se obračali k revoluciji. Potrebovali so le nekoga ki bo zanetil ogenj. In tu je prišel Fidel Castro.

Slika 1: Fidel Castro

Slika 2: Che Guevara

Castro je Guevari razložil načrte za invazijo na Kubo in Che je bil navdušen in do jutra je bil že med člani odprave kot zdravnik. Dne 25. Novembra, 1956 je 14 m dolga jahta z imenom Gramma na kateri je bilo 62 moških odplula iz pristanišča Tuxpan v Mehiki. 2. decembra je barka po 8 dneh plovbe prispela do južne obale Kube, kjer so se izkrcali. Takoj po izkrcanju so jih napadle sile diktatorja Batiste in le 12 moških je preživelo ta napad. 18. Decembra je teh 12 moških začelo gverilsko vojno po gorovju Sierra Maestre.

Ljudje so se pridruževali gverilcem v boju za boljši jutri in novo socialistično ureditev, ki bo prinesla delavcem in kmetom boljši položaj in jih osvobodila izpod Ameriskega izkoriščanja. Takrat je Ernesto Guevara dobil tudi svoje novo ime "Che" (prijatelj, tovariš), in od takrat se je vedno podpisoval le z Che.

Che Guevara se je izkazal v bojih in kmalu dobil čin Majorja, ki je se danes najvišji čin v Kubanski vojski kot spomin na veliko revolucijo. Takrat sta imela ta čin le Fidel in Raul Castro, in tako je Che Guevara postal eden od legendarnih poveljnikov revolucionarne gverilske-vojske.

Vojna je trajala celi 2 leti in tako je 29. decembra 1958 Che Guevara z

svojimi enotami zasedel mesto Santa Clara in s tem dokončno končal revolucijo. Dva dni kasneje, 31. Decembra je diktator Flugencio Batista zbežal v Santo Domingo. S tem je bila vojna končana.

S tem pa se je začel drugi del njegovega življenja, ki je manj znan kot legendarni gverillo, ampak nič manj pomemben. Bil je eden od graditeljev nove družbe na Kubi. Che-jevi talenti za organizacijo so se pokazali že med boji v Sierra Maestri ko je organiziral delavnico za izdelovanje orožja, obleke, čevljev, peko kruha ter celo cigaret in konjaka za dvig morale gverilcev. Po revoluciji je imel Che različne položaje v novi socialistični vladi Kube. Bil je guverner nacionalne banke Kube in minister za gospodarstvo. Uvedel je novo kmetijsko reformo in pospeševal industrializacijo. Veliko je potoval po svetu predvsem v socialistične države. Tudi nas bivši predsednik Tito ga opisuje v eni od njegovih knjig. Takrat sta se z tovarišem Titom dogovorila za blagovno izmenjavo in podporo v obliki orožja, da bi Kubanci lahko branili revolucijo pred vplivom ZDA. Che je zelo pripomogel k navezi Kube na Rusijo, ki je kupovala kubanski sladkor po cenah višjih kakor na svetovnem trgu, Kubi pa je po nižjih cenah prodajala nafto, stroje in drugo.

Che Guevara je imel tudi veliko govorov kot na primer v Združenih Narodih, zasedanjih komunističnih partij Južno Ameriških držav in podobno. Vedno pa je bil Che revolucionar po duhu in povsod in vedno je ponavljal nujnost revolucije tudi v drugih Južno Ameriških državah, in s teh dokončno osvoboditev celega kontinenta izpod imperializma ZDA. Čeprav je bil po funkciji Minister, je bil po duhu gverilec in revolucionar in srce ga je gnalo v gozdove z brzostrelko v roki, ne pa za okrogle mize in usnjene stole.

Zaradi svojega nemirnega duha je odšel v Bolivijo, da bi tam po gorovju Andov zanetil nove požare socialistične revolucije. Dne 14. Marca, 1965 je Fidel Castro pred centralnim komitejem Komunistične partije Kube prebral Che Guevarino pismo v katerem se poslavlja od Kubanskega ljudstva in napoveduje svoje slutnje o smrti saj je vedel da so ZDA in CIA organizirale ogromno vojsko za zverinski lov na človeka. ZDA so bile odločene, da ne smejo pustiti da se zgodi se ena Kuba in da mora Che Guevara umreti.

Slika 3: Che Guevara

Tukaj je nekaj odlomkov iz njegovega pisma Fidelu Castru.

....Čutim da sem izpolnil svoj del, ki me je vezal na Kubansko revolucijo in njeno ozemlje in zdaj je čas da vam rečem zbogom, tovariši, ljudstvo, ki ste že postali del mene.

Uradno odstopam z svojega položaja voditelja stranke, položaja ministra, vračam svoj čin majorja in Kubansko državljanstvo. Nič uradnega me ne veže več na Kubo. Edine vezi, ki so ostale so druge narave, take ki ne morejo biti pretrgane kakor dogovori.

....druge države sveta potrebujejo moje skromne usluge....

.... S seboj ponesem na nova bojišča, upanje ki ste me ga naučili, revolucionarni duh mojega ljudstva, občutek opravljanja najbolj svete dolžnosti: boriti se proti imperializmu kjerkoli že je. To tolaži in celi moje najgloblje rane.

.... Ni mi žal ker svojim otrokom in ženi ne zapuščam ničesar materialnega. Vesel sem da je tako. Nič ne prosim za njih, saj vem da bo država poskrbela za njihove potrebe in šolanje. .

Hasta la victoria siempre! (Do zmage za vedno) Naša domovina ali smrt!

Občudujem te z vso svojo revolucionarno vnemo.

Che

Sredi leta 1965 je Che pisal še svojim staršem: " Spet imam občutek, da moram na pot po cesti z ščitom v roki. Verjamem da je oboroženi upor edini način da ljudje z orožjem v roki osvobodijo sami sebe izpod kapitalističnih verig. Možno je da bo ta borba moj konec. Ne iščem svoje smrti, ampak jo vidim v realnih napovedih tega boja. "

Tu se vidi da je Che čutil da se bliža konec, da se obroč okoli njega ki ga je CIA v neizmerni želji da pokonča velikega revolucionarja postavila v Boliviji zateza. In imel je prav.

V njegovem zadnjem pismu svojim otrokom je napisal: " Odrastite v dobre revolucionarje. Učite se, da boste imeli znanje, ki je potrebno za ohranitev naroda. Ampak predvsem bodite sposobni sočutja če je krivica storjena komurkoli in kjerkoli na svetu. To je najboljša lastnost revolucionarja. "

Tako je bil 8. Oktobra 1967 v svojem boju proti krivici ujet pri kraju Vallegrande, v Boliviji od Bolivijske vojske, ki je bila pod vodstvom CIA in vlade ZDA. Naslednji dan, so ga medtem ko je ležal ranjen, brez medicinske pomoči, hladnokrvno ubili. Priča pripoveduje, da se več kot eno uro niso mogli pomeniti kdo bo prijel za pištolo in ustrelil, tako so se bali ranjenega in krvavečega revolucionarja. Nazadnje ga je njegov krvnik strahopetno ustrelil od zadaj v hrbet. Ukaz za umor Ernesta "Che" Guevare je dal osebno Lyndon B. Johnson, predsednik ZDA.

Slika 4: Che Guevara

Ernestu "Che" Guevari, je bil človek zaupanja, križar proti krivici, zatiranju in revščini. Ernesto je bil človek ki mu ni bilo vseeno za uboge, bil je simbol upora proti hinavščini, človeškemu trpljenju, in sistemu brez duše kakršen je kapitalizem. Bil je socialist z rdečo zvezdo na čelu in brzostrelko v roki v boju proti imperialističnemu izkoriščanju delovnega ljudstva.